

afgiften været stagnerende, medens velfærdsrådets udgifter under et stort set uændret aktivitetsniveau har været stadig stigende som følge af den almindelige løn- og prisudvikling. Dette har medført, at velfærdsrådet ikke inden for de bestående økonomiske rammer fortsat vil kunne løse sine opgaver på tilfredsstillende måde og navnlig ikke vil kunne løse presserende nye opgaver som f. eks. tilvejebringelse af en effektiv nyhedsformidling til de søfarende.

Velfærdsrådet har i de seneste år alene været i stand til at opretholde sin hidtidige virksomhed ved hjælp af de gennem tidligere perioder opsårede reserver. Såfremt rådets indtægter ikke øges betydeligt, kan det forudses, at velfærdsrådet i løbet af kort tid må indskrænke sin hidtidige virksomhed væsentligt.

Da handelsministeriet i overensstemmelse med det i velfærdsrådets ovennævnte skrivelse anførte

må anse det for meget ønskeligt, at velfærdsrådets arbejde videreføres og udbygges, og at man fra dansk side også fremover bliver i stand til at deltage i samarbejdet med de øvrige nordiske velfærdsråd i overensstemmelse med det ved lovens gennemførelse i 1948 forudsatte, har man udarbejdet nærværende lovforslag, hvorved velfærdsafgiften foreslås forhøjet fra 20 til 40 øre pr. dag, således at afgiften udredes med 10 øre pr. dag af den søfarende, 10 øre af rederen og 20 øre af statskassen. For statskassen vil den foreslåede afgiftsforhøjelse betyde en merudgift på ca. 600.000 kr. årlig.

Man lægger herved den største vægt på, at de i velfærdsrådet repræsenterede organisationer af redere og søfarende har givet tilslutning til en forhøjelse af den rederne og de søfarende påhvilende andel i velfærdsafgiften.